

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/6/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011357
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011357.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Straku a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. E., trvale bytom F., t. č. výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.2.2026 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/95/2025 zo dňa 5.11.2025 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

II. Podľa § 66 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.X.XXXX podmienične p r e p ú š ť a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra p. zn. 5T/37/2021 zo dňa 15.5.2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/37/2021 zo dňa 28.6.2022 a rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/24/2023 zo dňa 10.5.2023 .

III. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona sa odsúdenému u r č u j e skúšobná doba v trvaní 30 (tridsať) mesiacov a zároveň sa n a r i a d ť u j e probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 30 (tridsať) mesiacov za súčasného ustanovenia v čase probačného dohľadu nasledujúcich primeraných obmedzení a povinností:

- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. sp. zn. 2Pp/95/2025 zo dňa 5.11.2025 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) bol podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený v podstate uviedol, že súd pri rozhodovaní o návrhu na podmieničné prepustenie musí brať do úvahy celý výkon trestu odňatia slobody, nie len jeho problémový začiatok, keď sa jeho správanie neskôr stabilizovalo a je vo výkone trestu odňatia slobody po prvý krát. Tiež namietal, že okresný súd si nezabezpečil potrebné podklady k jeho odsúdeniam.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť odsúdeného je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal

správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tak mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že odsúdený v dôvodoch sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v postupe okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti výroku napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pokiaľ ide o vecnú stránku posudzovania splnenia zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho-ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť aj to, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u tejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného krajský súd dospel k záveru, že okresný súd nepostupoval dôsledne v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol.

Ako vyplýva z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd dospel k záveru, že odsúdený síce vykonal ustanovením § 66 ods. 1 písm. a) a b) Tr. zák. určenú požadovanú časť z výmery trestov odňatia slobody (formálna podmienka), ktorú okolnosť nikto nenamietal, avšak počas doterajšieho výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal nielen

polepšenie (prvá materiálna podmienka), vzhľadom k čomu nemožno dôvodne očakávať, že by odsúdený po podmienčnom prepustení viedol riadny život (druhá materiálna podmienka).

Podľa názoru krajského súdu však čiastkové závery okresného súdu spočívajúce v tom, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu nepreukázal polepšenie, nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch. Okresný súd v napadnutom uznesení odôvodnil svoj právny záver o nepreukázaní polepšenia odsúdeného tým, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu má evidované viaceré porušenia interných predpisov, čo svedčí o kolísavom a nevyrovnanom správaní odsúdeného v podmienkach výkonu trestu. Okresný súd tiež poukázal na formálne kritický postoj odsúdeného k jeho trestnej činnosti, ktorú mal ospravedlňovať vplyvom návykových látok.

K otázke posudzovania preukázania polepšenia krajský súd považuje tiež za potrebné poukázať na to, že polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa, pravda, navonok prejavuje iba v jeho správaní. Pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení treba práve rozlišovať, kedy je správanie a plnenie povinností vo výkone trestu odňatia slobody iba prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného v prostredí ústavu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného, ktoré oprávňujú predpokladať, že aj v budúcnosti bude viesť riadny život. Preto správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a plnenie povinností sú síce neopomenuteľnými, ale nie však jedinými hľadiskami, z ktorých možno usudzovať na jeho polepšenie.

Pozitívne poznatky o dodržiavaní ústavného poriadku v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným by mohli odôvodňovať preukázanie nápravy a dosiahnutie výchovného účelu trestu len za podmienky, že súčasne došlo k takej zmene v správaní odsúdeného, ktorá by bez pochybností svedčila o skutočnej zmene osobnostných čŕt odsúdeného z pohľadu odstránenia hlavných príčin páchania trestnej činnosti, pre ktoré aktuálne vykonáva trest odňatia slobody.

V tejto súvislosti krajský súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že na rozdiel od názoru okresného súdu, ktorý nekriticky prevzal ničím nepodložené hodnotenie ústavu na výkon trestu v časti o formálne kritickom postoji odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti (teda je k nej nekritický), podľa názoru krajského súdu na verejnom zasadnutí oboznámené skutočnosti svedčia o opaku. Samotný ústav v hodnotení odsúdeného jasne deklaruje pozitívny progres v jeho postoji k spáchanej trestnej činnosti. Krajský súd k tomu uvádza, že odsúdený opakovane v podmienkach výkonu trestu odňatia prejavil kritický postoj k svojej trestnej činnosti, ktorý postoj korešponduje s jeho priznaním sa k trestnej činnosti v konaní pred súdom. Okresný súd tiež nedostatočne zhodnotil okolnosť, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody úspešne absolvoval nariadené ochranné protialkoholické liečenie, ktorého výkon u odsúdeného splnilo svoj účel. Možno preto rozumne predpokladať, že sa tým do značnej miery eliminovala jedna z možných hlavných príčin ním páchanej trestnej činnosti, pre ktorú je aktuálne vo výkon trestu odňatia slobody.

Krajský súd považuje za potrebné ďalej poukázať na to, že v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. sa posudzuje celá doba výkonu trestu odsúdeného. Už od nástupu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným je cieľom výkonu tohto trestu pôsobiť na odsúdeného v tom smere, aby sa podriadil normám správania a dodržiaval ústavný poriadok. Je potom na odsúdenom, či sa podriadi týmto normám a či podriadenie sa týmto normám je jeho dobrovoľným predsavzatím, alebo ide len o okolnosťami výkonu trestu vynútené podriadenie sa týmto normám. Z hľadiska preukázania polepšenia v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. preto podľa názoru krajského súdu sa vyžaduje, aby odsúdený počas celej doby výkonu trestu dodržiaval ústavný poriadok a normy správania sa. Tu však treba zdôrazniť, že súdna prax z hľadiska splnenia podmienky preukázania polepšenia akceptuje možnosť existencie určitých nedostatkov v krátkej dobe po nástupe z dôvodu adaptačných problémov, avšak takéto nedostatky z hľadiska preukázania polepšenia nemožno akceptovať u odsúdených, ktorí majú skúsenosť s podmienkami výkonu trestu, teda u odsúdených, ktorí sú opakovane vo výkone trestu pre recidívu trestnej činnosti. Podľa zistení okresného súdu odsúdený, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody po prvý krát, v počiatočnej fáze výkonu trestu odňatia slobody porušoval interné a pracovné predpisy. Z vykonaných dôkazov pred okresným súdom tiež vyplynulo, že si zobral ponaučenia zo svojich zlyhaní v adaptačnej fáze výkonu trestov a postupom času sa jeho správanie stabilizovalo a dostalo do súladu s ústavným poriadkom. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že odsúdený nevykazuje žiaden trest, ale má naopak evidovanú jednu disciplinárnu odmenu.

Z uvedeného tak vyplýva, že odsúdený aktuálne dlhodobo plní riadne program zaobchádzania. Vzhľadom k uvedenému podľa názoru krajského súdu odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie.

Podľa názoru krajského súdu otázku preukázania polepšenia v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. nie je možné posudzovať izolovane od otázky možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že ak sa preukáže skutočné polepšenie odsúdeného, je ťažko odôvodniteľný záver okresného súdu, že u odsúdeného nie je možné očakávať v budúcnosti vedenie riadneho života. V prejednávanom prípade nie sú pochybnosti o pozitívnej prognóze vedenia riadneho života odsúdeným, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, založené na konkrétnych skutočnostiach, ktoré by vyplynuli z výsledkom vykonaného dokazovania. V osobe odsúdeného sa pritom nejedná o osobu so zjavnými sklonmi k páchaniu trestnej činnosti. Odsúdený, ktorý je po prvý krát vo výkone trestu, a to v minimálnom stupni stráženia, má v registri trestov evidované celovo 3 záznamy, z ktorých v prvom prípade mu bol uložený trest zrušený z dôvodu ukladania súhrnného trestu. Z tohto dôvodu sa pre účely posudzovania splnenia zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie na odsúdeného hľadí ako na osobu, ktorá bola doteraz len dva krát odsúdená. Neobstojí preto záver okresného súdu o negatívnej prognóze vedenia riadneho života odsúdeným po podmiennečnom prepustení. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej podmiennečné prepustenie v zásade prichádza do úvahy pri absencii vysokého rizika recidívy, čo nie je prípad odsúdeného v preskúvanom prípade. K vedeniu riadneho života môžu tiež napomôcť pozitívne rodinné vzťahy s primárnou rodinou a počas výkonu trestu nadobudnuté pracovné návyky. Navyše ako bolo preukázané úspešným absolvovaním nariadeného ochranného liečenia sa minimalizovalo riziko možného páchania ďalšej trestnej činnosti odsúdeným v budúcnosti s poukazom na jeho zdravotný stav. Všetky tieto poznatky o odsúdenom sú pozitívnymi predpokladmi pre jeho úspešnú resocializáciu a výrazne u neho znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti.

S poukazom na tieto konkrétne skutočnosti sa krajský súd nestotožnil so správnosťou záveru okresného súdu o nesplnení zákonných materiálnych podmienok odsúdeným pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 Tr. zák.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná a zakladá zákonný dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia podľa § 194 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd následne skúmal, či v zmysle § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. môže sám vo veci rozhodnúť.

Na základe preskúmania veci dospel k záveru, že zistenia vyplývajúce z dokazovania vykonaného okresným súdom dávajú dostatočný skutkový podklad pre posúdenie otázok, ktoré sú rozhodné pre správne a zákonné rozhodnutie o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd vzhľadom na polepšenie odsúdeného pod vplyvom aktuálne vykonávaných trestov odňatia slobody a pri absencii zvýšeného rizika recidívy má za to, že výkon trestov mal na odsúdeného výchovný vplyv a možno očakávať vedenie riadneho života po podmiennečnom prepustení.

Krajský súd preto dospel k záveru, že u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na podmiennečné prepustenie. Za týchto okolností krajský súd vyhovel návrhu odsúdeného a podmiennečne ho prepustil z výkonu trestov odňatia slobody, ktorých koniec je plánovaný na 8.11.2026. Zároveň odsúdenému uložil primeranú skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré by tiež mali prispieť k zníženiu možných rizík súvisiacich s príčinami, ktoré viedli odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, pre ktorú je v súčasnosti vo výkone trestu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.